

NIEDOSTATCZYĆ (1) *vb impf*

2 sg m fut będziesz niedostatczyć.

Sł stp s.v. dostaczyć, Cn, Linde brak.

Odczuwać brak, niedostatek czegoś [na co]: nie będziez w niey [ziemi] ná żadną (rzecz) niedoŝtátczyć [nec carebis omni] BudBib Deut 8/9.

Formacje współrdzenne cf DOSTATCZAĆ.

Cf DOSTATCZYĆ, NIEDOSTATCZONY

AŻ